L. 16. Rok 1883.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ

dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną zła. 1, składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

OBWIESZCZENIE.

Ogłasza się **Instrukcyę**, dotyczącą porządku w **rzeźni miejskiej**, uchwaloną przez komisyę akcyzową dnia 30. Grudnia 1878.

Instrukcya ta opiewa jak następuje:

DZIAŁ I.

Przepisy administracyjne.

§. 1.

Zarząd rzeźni jest obowiązany:

a). utrzymywać wszelkie budowle podziemne i nadziemne, bruki, szosy i t. d. jakoteż ruchomości, w dobrym stanie, porządku i czystości, a w ważniejszych przypadkach składać swej władzy raporta o potrzebie napraw;

b). zapobiegać szkodom, sprawdzać zrządzone szkody, poszukiwać winnych, ściągać wynagrodzenia za szkody, i czynić wnioski o ukaranie;

c). ściągać kwity, opłaty stajennego i prowadzić odpowiednie księgi;

d). kontrolować wydawanie i zużytkowanie paliwa, smarowidła i wszystkich do regularnego ruchu rzeźni potrzebnych materyałów;

e). czynić zadość rekwizycyom weterynarza miejskiego;

f). czuwać nad wykonywaniem przepisów policy ogniowej, sanitarnej, budowniczej i niniejszej instrukcyi.

§. 2.

Organa zarządu rzeźni przeznaczone do spełniania poszczególnych czynności, a mianowicie: kontrolor, maszynista i stróże, podlegają bezpośredaio dyspozycyom zarządcy rzeźni.

Za odpowiednie prowadzenie, użytkowanie i stósowne utrzymanie machiny parowej, wodociągów i przyrządów czysto mechanicznych, jest maszynista osobiście odpowiedzialny.

§. 3:

Wprowadzanie bydła do zakładu odbywa się **z rana od godziny 8 — 12**; popołudniu w czasie od **1-go Kwietnia do 1-go Października**, od godz. **2 — 6**; od **1-go Października do 1-go Kwietnia od 2 — 4½**.

Bydło wprowadzone do zakładu, niemoże już z niego być wyprowadzone.

§. 4.

Bydło przychodzące do zakładu winno być wprowadzone albo do stajen, jeżeli ma stać jeszcze dni kilka, albo do przegród i baryer, jeżeli tego samego dnia ma być zabite, albo nareszcie wprost do hal rzeźniczych.

Pod żadnym pozorem nie powinno stać bydło na podworcu, drogach i szosach.

§. 5.

Niebezpieczne bydło winno być spętane a w stajniach przywiązywane do kółek, urządzonych przy drabinkach.

§. 6.

Bydło ma być przynajmniej raz na dzień karmione i pojone, w którym to celu rzeźnicy dostarczą potrzebnej paszy, która za upoważnieniem ze strony zarządcy może być wprowadzoną i na strychu nad stajniami bezpłatnie składaną.

§. 7.

Wozy przywożące paszę, o tyle tylko będą wpuszczane do zakładu, o ile ich wyładowanie może nastąpić, zanim noc zapadnie.

Wchód do składów paszy, od zachodu do wschodu słońca, jest wzbroniony.

§. 8.

Gnój ze stajen i trzewiów, jest własnością gminy miasta Krakowa.

§. 9.

Bydła przeznaczonego da zabicia „na koszer“ nie wolno wprowadzać do hali rzeźnej, zanim nie będą ukończone wszelkie przygotowania do bicia i zanim potrzebne osoby nie będą na miejscu.

§. 10.

Wszystkie czynności tyczące się bicia i oprawiania zabitych zwierząt, winny się odbywać wewnątrz hal i miejscowości na to przeznaczonych, przyczem drzwi winny być przymknięte.

§. 11.

Rzeźnia używaną być może tylko w dni powszednie i to **od I-go Kwietnia do I-go Października** od godz. **6. rano do godziny 6. wieczorem;** wczasie zaś od **I go Października do I-go Kwietnia** od godziny **7-ej rano** do godziny **5. wieczorem.**

§. 12.

Wrazie naglącej potrzeby urząd akcyzowy może dozwolić bicia w niedzielę i dni świąteczne w godzinach popoludniowych, albo też w dni powszednie w godzinach wieczornych i nocnych, za osobnem nadzwyczajnem wynagrodzeniem weterynarza, urzędników, maszynisty i stróżów w kwocie ogólnej ośm zła. składać się mającem, oprócz zwykłych taks i opłat.

§. 13.

Zabrania się wszelkich kłótni, hałasów, przeszkadzania innym w używaniu rzeźni, i t. p. wybryków. Każdy majstęr w czynnościach uskutecznionych w rzeźni odpowiada za porządek, spokoj i pracę swych czeladników, terminatorów i osób przez niego użytych.

§. 14.

Niewolno ostrzyć narzędzi na ciosowych kamieniach, mięsa rąbać na pokładzie asfaltowym, przyrządami mechanicznemi bez potrzeby się bawić, ani też ich lekkomyślnie uszkadzać.

Rzeźnicy i masarze są odpowiedzialni za wszelkie lekkomyślne a nie w skutek wadliwości przedmiotu samego powstałe uszkodzenia budynków rzeźni, ruchomości i przyrządów mechanicznych, popełnione tak przez nich, jako też ich służbę lub robotników i to tak pod względem odszkodowania strat jak i poniesienia kar pieniężnych porządkowych.

§. 15.

Tylko posługacze rzeźni mają prawo otwierać kurki od kotłów i do nich prowadzące; naczynia pod kurkami nie mogą być pozostawiane, lecz winny być ponapełnieniu natychmiast usunięte.

§. 16.

Zabrania się sypiać w halach rzeźnych, stajniach, strychach i innych lokalach należących do zakładu.

§. 17.

Palenie tytoniu bezwarunkowo jest wzbronione w obrębie stajen i składów paszy.

§. 18.

Zabrania się chodzić po podworcu lub budynkach zakładu z światłem, nieosłoniętem latarnią.

§. 19.

Wprowadzanie i wyprowadzanie wszelkich przedmiotów w obręb rzeźni i z tejże, podlega kontroli urzędników akcyzy.

§. 20.

Osobom nie zatrudnionym w rzeźni, wstęp do niej jest wzbroniony.

§. 21.

Psów do zakładu wprowadzać nie wolno.

§. 22.

Wózki i wozy przeznaczone do wywozu mięsa, łoju, skór, krwi i pozostałości, ustawiane być mogą tylko w miejscu na ten cel przeznaczonem, to jest na obszernem placu, pomiędzy rzeźnią bydła i rzeźnią trzody

§. 23.

Wozy naładowane mięsem lub pozostałościami, nie będą wypuszczone z zakładu, jeżeli nie są czystą pokrywą tak osłonięte, iż nie widać ich zawartości.

DZIAŁ II.

Przepisy zdrowotno-policyjne.

§. 24.

Zabrania się zabijania jakiejkolwiek sztuki bydła; jak wołów, byków, krów, trzody, cieląt, owiec i kóz, jakoteż oprawiania ich i czyszczenia pozostałości, gdzie indziej, jak w rzeźni miejskiej.

§. 25.

Weterynarz miejski kontroluje rzeź bydła i urzęduje w myśl obowiązujących go szczegółowych instrukcyj.

§. 26.

Cielęta i jagnięta mające mniej, niż dni 14, nie mają być bite, równie jak bydło chore albo też o chorobę podejrzane, które na żądanie weterynarza lub zarządcy, w osobnej na ten cel przeznaczonej stajni, winno być umieszczone.

§. 27.

Służba rzeźni o spostrzeżonych oznakach choroby na bydlęciu, winna bezzwłocznie zawiadomić weterynarza lub zarządcę rzeźni.

Mięso, którego konfiskata na wniosek weterynarza stanowczo przez Magistrat orzeczoną została, ma być w **przeciągu 24 godzin**, po przesypaniu chlorkiem wapna, przez oprawcę zakopane.

§. 28.

Rzeźnicy lub ich pomocnicy, którzy podczas rzeźi dostrzegą płód, winni o tem zawiadomić zarządcę, który go każe zakopać.

Niewolno przywłaszczać sobie płodu albo oddawać go do zużycia; skóra tylko może być zwrócona właścicielowi.

§. 29.

Rzeź sama winna się odbywać szybko, bez niepotrzebnej męczarni, wedle zwyczaju w rzemiośle przyjętego lub z postępem czasu przyjąć się mogącego.

Niewolno cieląt przed zabijaniem zawieszać, trzody przed zupełnem zabiciem do kotłów wpuszczać.

§. 30.

Każdy rzeźnik lub masarz winien podczas pracy w rzeźni zachowywać jak największą czystość.

Niewolno rzucać na ściany żadnej nieczystości, kału, mięsa, sierści, krwi, odpadków i t. d.; lecz należy je natychmiast z hal rzeźniczych usuwać i o ile nie mają innego przeznaczenia do gnojowni wywozić. Prócz mięsa, które na krępulcach i hakach przez 24 godzin w rzeźni wisieć może, nie wolno żadnych innych odpadkow, tamże na noc pozostawiać.

§. 31.

Trzewia winny być wypróżnione przed wywiezieniem, w miejscach rzeźni, na ten cel przeznaczonych

§. 32.

W halach rzeźnych nie wolno uskuteczniać żadnych pobocznych robót, niebędących w koniecznym związku z biciem bydła, mianowicie zaś należy, w miarę bicia i po dokonanej rewizyi przez weterynarza, jelita, żołądki, i t. d. wywozić do płukarni i tamże czyścić.

§. 33.

Mięso uznane za zdrowe, ma być oznaczone na każdej ćwierci wypaloną pieczęcią, zawierającą datę dnia zabicia bydlęcia, z którego pochodzi.

Niewolno w mniejszych ilościach, niż w ćwierciach, mięsa z rzeźni wywozić.

§. 34.

Stróże obowiązani są utrzymywać w ciągłej czystości stolnice, szaflki, kubełki, taczki, biesiagi, korytka, schodki i inne naczynia, które się w rzeźni znajdują.

§. 35.

Po ukończeniu dziennej rzezi, winni stróże ściany, podłogi i ruchomości, we wszystkich lokalach, starannie oczyścić przez zamiatanie a następnie obficie wodą spłukiwać, zapomocą węźów na ten cel urządzonych.

§. 36.

Studzienki pod okienkami kanałowemi umieszczone, winni stróże starannie czyścić a mianowicie, w miesiącach letnich **od Igo Kwietnia do Igo Października** przynajmniej, co drugi; w miesiącach zaś zimowych od **I-go Października do I-go Kwietnia**, przynajmniej co trzeci dzień. Wydobyte ze studzienek odpadki należy odwieźć do gnojowni.

§. 37.

Kanał główny należy przepłukiwać w zimie przynajmniej raz, w lecie zaś dwa razy na tydzień, wodą w pławiarni się znajdującą.

§. 38.

Kanał boczny z rzeźni trzody wychodzący, należy co drugi dzień wodą równocześnie spuszczoną z wszystkich trzech kotłów, aż po same krawędzie napełnionych, co drugi dzień starannie przepłukać.

§. 39.

Chodzenie na ustęp w inne miejsca jak do wychodków, zakazuje się pod karą.

§. 40.

Wychodki winny być raz w tydzień wyczyszczone, zamiecione i wyszorowane.

W miesiącach letnich, należy je starannie proszkiem odwaniającym posypywać.

§. 41.

Stajnie winny być w miarę ich użytkowania, raz lub dwa razy tygodniowo z mierzwy oczyszczone i zamiecione.

§. 42.

Gnojownik należy jak najczęściej wypróżniać; wczasie letnich upałów, mianowicie po wyczyszczeniu studzienek kanałowych, należy go wedle potrzeby, odwaniać.

§. 43.

Szosy, bruki i cały podworzec, należy w czasach posuchy za pomocą urządzonych na ten cel hydrantów, często wodą skrapiać a w miarę potrzeby, dwa lub trzy razy na miesiąc zamieść.

DZIAŁ III.

Przepisy techniczne.

§. 44.

Maszynista odbiera w myśl §. 2. bezpośrednie dyspozycye od zarządcy w sprawach dotyczących porządku domowego, utrzymania czystości i karności; sam zaś osobiście jest odpowiedzialny:

a). za ruch i dobry stan machiny parowej;

b). za dobre fungowanie, utrzymanie i zabezpieczenie wodociągów;

c). za utrzymanie w dobrym stanie i należytem porządku wszystkich przyrządów mechanicznych;

d). za odpowiednie opalanie kotłów w rzeźni trzody i płukarni jelit;

e). za oszczędne gospodarswo opałem i smarowidłem.

§. 45.

W tym celu przydany jest maszyniście stróż- pomocnik, który w sprawach co dopiero wymienionych jest wprost od maszynisty zależny, osobiście nie odpowiedzialny.

§. 46.

Jak należy palić pod kotłem, jak się obchodzić z maszyną parową i jakie zachowywać środki bezpieczeństwa, maszynista egzaminowany, wiedzieć winien; niniejsze przepisy nie naruszają w niczem obowiązających pod tym względem zasad ogólnych.

§. 47.

Celem utrzymania maszyny w należytym porządku należy ją:

a). szmatami obcierać wśród ruchu i po zastanowieniu;

b). czuwać, iżby zeszczelnienia nieparowały i wody nie przepuszczały;

c). czuwać przedewszystkiem nad utrzymaniem w dobrym stanie tłoka maszyny, tłoka pompy, klap, szufladki cylindrowej i wentyli;

d). nareszcie na około maszyny utrzymać zupełną czystość, iżby nie było kurzu z węgla lub z popiołu; ani też stojącej wody.

§. 48.

Około **I-go i 15-go każdego miesiąca**, należy czyścić kocioł z osadu i kamienia.

W tym celu winien maszynista w piątek wieczór napełnić rezerwoar, ażeby cała sobotę i niedzielę miał wolną do czyszczenia kotła, wymiany klap i innych zużytych części, w razie potrzeby smarowania tłuszczem kurków i do naprawy wszelkich zeszczelnień; w niedzielę na wieczór winien być rezerwoar znowu napełniony.

§. 49.

O większych reparacyach, których sam uskutecznić nie może, winien maszynista, ile możności jak najwcześniej zarząd rzeźni zawiadomić, iżby tenże w odpowiednim zakładzie fabrycznym zamówił to, co będzie potrzeba i aby naprawa się odbyła w najbliższą niedzielę lub dzień świąteczny.

§. 50.

Obowiązkiem jest maszynisty zwracać swą baczność na to,aby cały zakład sowicie w wodę był zaopatrzony; nadto winien zapobiegać lekkomyślnemu marnowaniu wody, czyto ze strony rzeźników, czy też stróży a jeżeli temu sam zapobiedz nie może, o spostrzeżeniach donieść zarządcy.

§. 51.

Pompowanie wody winno się odbywać w miarę potrzeby w taki jednakowoż sposób, aby po skończonéj dziennéj rzeźi i zupełnem oczyszczeniu zakładu przez stróżów, rezerwoar został na noc zupełnie napełnionym.

§. 52.

Wentylem głównym winien maszynista według doświadczenia i potrzeby regulować silniejszy lub słabszy dopływ wody do zakładu; wentyl ten winien być co dzień po oczyszczeniu rzeźni zamknięty.

§. 53.

W czasie silnych mrozów należy celem ochronienia pompy i rezerwoaru od zamrożenia, utrzymywać ciągły, choćby słaby ogień pod kotłem parowym, a oprócz tego również, choćby miernie ogrzewać piecyk żelazny‘ przy pompie ustawiony.

§. 54.

Szczególnej przezorności wymaga zabezpieczenie rur wodociągowych od zamrożenia.

Rury otoczone są, o ile nie leżą w ziemi, warstwą sieczki; wszystkie studzienki dające dostęp do wentyli i zbiorników mułu, należy starannie nawozem wypełnić.

W czasie pory mroźnej, należy wodę z rur wodociągowych po skończoném czyszczeniu zakładu i po uprzedniem zamknięciu wentyla głównego, co wiecźó zupełnie wypuszczać i najprzód za pomocą wentyla znajdującego się w kanale przy komórce izraelickiej, następnie zaś za pomocą kurka o dwóch przelotach, który jest umieszczony w studzience obok maszyny.

§. 55.

Naprawa rur winna się odbywać w ten sposób, że należy zamknąć tę część rur (odgałęzienie), która naprawy potrzebuje, zwłaszcza też, że każde odgałęzienie za pomocą urządzonych na ten cel wentylów; odcięte być może od komunikacyi z innemi ramionami, które są wodą napełnione.

§. 56.

Maszynista nadzoruje szczegółowo czynności stróżów w §§. 35, 37, 38 i 43; bliżej opisane, a tyczące się

użytkowania pławiarni, kotłów, wężów i hydrantów do czyszczenia budynków, kanałów i podworca.

§. 57.

Wszystkie części ruchome do czyszczenia służące a mianowicie węże, nadstawki hydrantowe, klucze i t.d. przechowuje maszynista, zakłada je i odejmuje po zrobieniu użytku.

Czyszczenia wzmiankowanych przedmiotów dokonywa podług wskazówek maszynisty, stróż-pomocnik; co kwartał zaś odbywać się winny z wszystkimi tymi przyrządami próby w obecności zarządcy.

§. 58.

O ile zachodzić będzie potrzeba, winien maszynista dawać rzeźnikom wskazówki odpowiedniego używania wind, wózków i innych przyrządów mechanicznych.

§. 59.

Codziennie należy 5 wind i 5 przynależnych do nich wózków, nasmarować oliwą, zęby zaś trybów łojem lub szarem mydłem, tak że po kolei idąc na każdą windę (sztuk 29), przypadnie smarawanie co 6 dni. Czynność ta winna się odbywać w godzinach rannych, przed rozpoczęciem rzeźi. Należy przytem windy i wózki dokładnie zbadać, uszkodzenia mniejsze naprawić, o większych zarząd zawiadomić.

§. 60.

Co dwa lata. najstosowniej około 1-go Lipca należy maszynę i komin żelazny opokostować, rezerwoar wyczyścić i również opokostować; zbiorniki w rurach osadzone po zdjęciu nakrycia, z piasku i mułu oczyścić; śruby zaś nakrycie przytrzymujące, celem niedopuszczania rdzewienia, przynajmniej co jedno ćwierćrocze nasmarować.

§. 61.

Rzeczą jest maszynisty dopilnować, iżby materyjalu opałowego przed otworami ognisk, czy to machiny czy też kotłów na noc nie pozostawiono, ani też w części spalonego na podwórzec celem ugaszenia nie wyrzucano. Maszynista co wieczór, naocznie przekonać się winien, czy wszystkie ogniska są zupełnie wygaszone, z wyjątkiem gdyby zachodziły okoliczności w §. 53. przewidziane.

§. 62.

Paliwo i smarowidło zakupione przez zarząd, odbiera maszynista do użytku od zarządcy rzeźni za pokwitowaniem; ze swej zaś strony prowadzić winien książeczkę uwidoczniającą ilość, czas i sposób zużycia otrzymanego materyału.

Szczegółowe pod tym względem przepisy, wyda urząd akcyzowy miejski.

§. 63.

Przedmioty rezerwowe a mianowicie: zeszczelnienia gumowe, klapy, szkła, dalej minię i szmaty, winien mieć maszynista w zapasie, a w razie wyczerpania się tego zapasu, wcześnie uwiadomić o tem zarząd rzeźni.

§. 64.

O każdym wyjątkowym wypadku i stanie przedmiotów swej pieczy i staraniu powierzonych, winien maszynista zarząd rzeźni, natychmiast zawiadomić.

DZIAŁ IV.

Przepisy ogólne.

§. 65.

Przynajmniej dwa razy do roku odbywa się nadzwyczajna rewizya rzeźni przez Komisyę złożoną z członków Komisyi administracyjnej dochodów akcyzowych, urzędu akcyzowego i budownictwa miejskiego. Protokół z tej rewizyi winien być na najbliższem posiedzeniu Komisyi administracyjnej do wiadomści podany.

§. 66.

Karom porządkowym pieniężnym i karom dyscyplinarnym podlegają wszyscy przy rzeźni miejskiej urzędujący, w myśl przepisów obowiązujących urzędników i sługi urzędu akcyzowego.

§. 67.

Wynagrodzenia za uszkodzenia popełnione w myś §. 14. bez względu na ich wysokość; również kary porządkowe pieniężne za niechlujstwo i zanieczyszczanie aż do wysokości 2. zła., naznacza i ściąga zarządca rzeźni.

Kary porządkowe pieniężne wyższe niż 2 zła., za powtarzające się uszkodzenia, nieporządki, samowolności lub też za niezachowanie przepisów bezpieczeństwa ogniowego i td. naznacza i ściąga, na wniosek zarządcy, urząd akcyzowy.

Wynagrodzenia za uszkodzenia, użyte będą na koszta naprawy zepsutego przedmiotu; kary pieniężne porządkowe wpływają bez wyjątku do funduszu ubogich miejskich.

§. 6[illegible].

Komisya administracyjna dochodow akcyzowych, zastrzega sobie rewizyę lub uzupełnienie niniejszej instrukcyi w każdym czasie.

Ceny targowe.

Miara lub waga	Dnia 4. Grudnia 1883	I-go gatunku od zła.	c.	I-go gatunku do zła.	c.	2-go gatunku od zła.	c.	2-go gatunku do zła.	c.	3-go gatunku od zła.	c.	3-go gatunku do zła.	c.
100 Kilogram.	Pszenicy zimowej. . . .	10	25	10	50	9	25	10	—	8	75	9	—
„ „	Pszenicy jaréj	10	—	10	25	—	—	9	75	—	—	—	—
„ „	Żyta	8	30	8	40	8	—	8	25	—	—	7	75
„ „	Jęczmienia	8	—	8	25	7	25	7	75	6	50	7	—
„ „	Owsa	7	30	7	40	—	—	7	10	—	—	—	—
„ „	Grochu	10	50	10	75	10	—	10	25	9	—	9	50
„ „	Jagieł	12	—	12	50	11	—	11	50	—	—	—	—
„ „	Fasoli	12	—	12	50	11	—	11	50	10	—	10	50
„ „	Tatarki	7	75	8	—	7	—	7	50	—	—	—	—
„ „	Prosa	7	—	7	25	—	—	6	75	—	—	—	—
„ „	Rzepaku zimowego . . .	16	25	16	50	—	—	16	—	—	—	—	—
„ „	Rzepaku letniego	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
1 Hektolitr	Ziemniaków	2	80	3	—	—	—	2	60	—	—	—	—
100 Kilogram	Siana	4	50	4	80	3	60	4	—	—	—	3	50
„ „	Słomy	2	50	2	60	—	—	2	40	—	—	2	20
1 Hektolitr	Spirytusu z opł. na 95° Tral.	—	—	59	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „	Okowity z opłatą na 75° .	—	—	52	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Garn. (4 litr)	Masła 3 Kilogr. 66 Dgr. 4 l.	4	40	4	50	—	—	4	25	—	—	—	—
1 Kilogram	Słoniny	—	82	—	84	—	—	—	80	—	—	—	—
„ „	Soli	—	—	—	12	—	—	—	—	—	—	—	—
Kopa (60 sz.)	Jaj kurzych	1	90	2	—	—	—	1	80	—	—	—	—
10 Litrów	Kaszy jęczmiennéj zwycz.	—	85	—	90	—	70	—	80	—	—	—	—
„ „	„ tatarczanéj (częstochowskiéj) . . .	—	—	1	80	1	60	1	70	—	—	—	—
„ „	„ pszenicznéj . . .	—	—	1	90	—	—	1	80	—	—	—	—
„ „	„ perłowéj	1	80	2	20	1	50	1	60	1	20	1	40
„ „	„ tatarczanéj całéj .	—	—	1	80	—	—	1	60	—	—	—	—
„ „	„ tatarczanéj łupanéj	—	—	1	20	—	—	1	10	—	—	—	—
„ „	Pęcaku	—	—	1	10	—	—	1	—	—	—	—	—
„ „	Kaszy jaglanéj	—	—	1	20	—	—	1	10	—	—	—	—
100 Kilogram.	Mąki pszenicznéj . . .	l. 20	0 40	l. 20	1 —	l. 19	2 50	l. 18	3 50	l. 17	4 20	l. 16	5 50

Ceny mięsa na miesiąc Grudzień r. b.

Podali ceny:

a) Rzeźnicy w jatkach poddominikańskich murowanych i drewnianych.

	Jeden kilogram ct
Mięsa wołowego z części tylnych	56
„ „ „ przednich	48
Polędwicy wołowej . . . . . . od 70 ct. do	90
Cielęciny z części tylnych	52
Cielęciny „ przednich	44
Baraniny „ tylnych	50
Baraniny z części przednich	44
Wieprzowiny ze skórką	60
„ bez skórki	56

b) Rzeźniny w sklepach sprzedający.

	Jeden kilogram ct.
Mięsa wołowego z części tylnych	56
„ „ „ przednich	52
Polędwicy wołowej . . . . . . od 70 ct. do	100
Cielęciny z części tylnych	56
„ „ przednich	48
Baraniny „ tylnych	52
„ „ przednich	48
Wieprzowiny ze skórką	60
„ bez skórki	56

Na miesiąc Grudzień rb. złożyli piekarze następujące ceny pieczywa:

Właściciel piekarni	Rożki wiedeńskie	Bułki wiedeńskie	Bułki zwyczajne	Chleb owy doborowy	Chleb stołowy zwycz.
	Za jeden cent wypada gramów.				
Bartl Stanisław L. 3. ul. Sienna.	20	28	32	40½	50
Bartl Józef L. 28 ul. Szewska.	20	26⅔	30	20	40
Piek. Gust. Barucha Podgórze.	23⅓	30	35	L.I.57	L.III.68
Bicz Piotr L. 29 ul Starowiślna	20	23⅓	35	42½	45
Chęcińska Julia L. 18 ul Długa	23⅓	30	35	40	50
Długoszewski Jan L. 22 ul. Szewska	16⅔	23⅓	35	40	48
Kaparski Teofil L. 6 ul. Stolarska	20	26⅔	30	37½	60
Knoll Józef 5 Mały rynek	15⅓	23⅓	25	40	45
Lewik Franciszek L. 29 Starowiślna	23⅓	23⅓	25	42½	45
Łysakowski Walenty L. 1 ul. Długa	23⅓	33	40	45	52
Myszkowska Zofia L. 3 ul. Krótka	piecze tylko sam chleb			30	47½
Merkert Aleksander L. 5 ul. Szczepańska	18⅔	28⅔	36	56	60
Nowicki Ludwik L. 21 ul. Sławkowska	16⅔	23⅓	27	40	67½
Opidowicz Maciéj L. 40 ul. Floryańska	20	26⅔	35	42½	38
Owsiak Józef L. 5 ul. Wiślna	23⅓	23⅓	25	42½	45
Schmidt Anna L. 44 Floryańska	16⅔	26⅔	40	50	67
Troczyński Romuald L. 11 ul. Stolarska	piecze tylko sam chleb			55	70
Węgrzynowska Anna L. 30 ul. Sławkowska	20	26⅔	40	45	60
Wójcik Karol L. 7 plac Szczepański	23⅓	26⅔	35	40	42
Wątorski Jan L. 3 ul. Mikołajska	21⅓	28	32	45	66

Chleba Prądnickiego światłego 1. kilogr. 12.
" " śniadego 1, " 10.
" Pędzichowskiego światłego 1. " 13.

Magistrat stoł. król. Miasta Krakowa

dnia 1 Grudnia 1883.

Przedmioty znalezione.

W czasie od dnia 1 do 30 Listopada 1883 roku, złożone zostały w Magistracie następujące przedmioty znalezione a mianowicie:

Artykuł 1478 woreczek z kwotą centów 72.
" 1491 parasolka.
" 1492 portmonetka z kwotą Zła. 1 cent. 59.
" 1498 bok od łóżka.
" 1499 2 klucze.
" 1500 list z wekslem.
" 1501 dwa klucze.
" 1504 weksel na Zła. 257 cent. 73.
" 1505 brzytwa.
" 1506 książka do nabożeństwa.
" 1536 bransoletka srébrna.
" 1540 klucz.
" 1542 ręczników 8, ścierek 4. chustek 14.
" 1543 chustka do nosa.
" 1544 sznury do firanek.
" 1558 portmonetka cent. 6.
" 1559 3 klucze, okulary i woreczek z cent. 22
" 1560 chustka.
" 1592 pled.
" 1593 pierścionek.

Magistrat wzywa niniejszém właścicieli powyższych przedmiotów, aby celem ich odebrania, zgłosili się do Wydziału III. Magistratu i tam swe prawa własności do tychże przedmiotów udowodnili; w przeciwnym razie po upływie jednego roku, nabędą znalazcy pewnych praw do tych przedmiotów, a po upływie dalszych trzech lat staną się właścicielami.

Kraków, dnia 1 Sierpnia 1883.

L. 35163.

OGŁOSZENIE LICYTACYI.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa podaje do powszechnej wiadomości, iż celem wydzierżawienia poboru nawozu ze stajni miejskich i zmiotków z ulic, na przeciąg trzechletni, poczynając od 1 Stycznia 1884 do ostatniego Grudnia 1886 r., odbędzie się w dniu **17 Grudnia 1883** w Wydziale Iym. Magistratu o godzinie 12 w południe,

publiczna licytacya.

Na pierwsze wywołanie ustanawia się cenę w kwocie 600 zła.

Wadyum wynosi 60 zła.

Deklaracye pisemne, na których poświadczenie zamieszczone być winno, że złożono wadyum w kasie miejskiej, przyjmowane będą do godziny 12.

Warunki licytacyi, mogą być przejrzane w Wydziale Iym Magistratu, w godzinach urzędowych

Kraków 30 Listopada 1883.

Wydawca: Dr. M. Schmidt V. P. M. — Nakładem Gminy miasta Krakowa. — W drukarni A. Koziańskiego.